

ספר התשובה

והוא

סדר תיקוני תשובה

בהמשכים

חלק טו

אור הזוהר 437 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

שניהם כי על מ"ש בחצר אוהל מועד יאכלוהו. זהו לפי שחלקם נתתי אותה מאשי. על כן צריכין שניהם להיות במחיצה אחת, ועל מ"ש מצות תאכל במקום קדוש. נתן טעם ואמר קודש קדשים היא כחטאת וכאשם. כי החטאת והאשם הבאים על כפרת החטא נקראו קודש קדשים כי הצדיק גמור שלא חטא כלל קודש הוא לה' אבל החוטא ושב בתשובה הוא קודש קדשים, כי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בה, (ברכות לד עמוד ב) ורבתינו זכרונם לברכה אמרו (יומא פו עמוד ב) שהעושה תשובה מאהבה הזדונות נעשין לו כזכיות, כמו שיתבאר בעזרת השם לקמן פר' וילך. וזה מדרגה גדולה שאינו בצדיק גמור מלבד שאר מעלות שזכרו רבותינו זכרונם לברכה שם, על כן דין הוא שיהיה החטאת קודש קדשים, וכן המצה צריכה מקום קדוש מזה הטעם כי גם היא קודש קדשים מצד הרחקת השאור שבעיסה המחלל קדושת האדם:

ערכם של מעשי הצדקה של בעלי התשובה מעולה ביותר

מלבי"ם יחזקאל לג ט

ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה - ר"ל אז יחיה ברשעתו הקודם ובמשפט וצדקה שעושה עתה, כי לפי ערך שהיה רשע מקודם יגדל יתר מה שעתה עושה משפט וצדקה, כמו שאמרו במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד:

בעל תשובה אהוב ונחמד לפני הבורא ושכרו הרבה

אורחות צדיקים שער העשרים וששה

ואל יחשב בעל - תשובה, שהוא מרחק ממעלת הצדיקים מפני החטאים והעונות שעשה - אין הדבר כן, אלא אהוב ונחמד לפני הבורא יתברך כאלו לא חטא מעולם, ולא עוד אלא ששכרו הרבה, שהרי טעם טעם חטא ופרש ממנו וכבש יצרו. ואמרו חכמים, במקום שבעלי - תשובה עומדים אין צדיקים גמורים

ראיה מן התורה שבמקום שבעלי תשובה עומדים וכו'

אור החיים במדבר יד יז

ועתה יגדל נא וגו'... גם רמו הכתוב במאמר ועתה, שיקח תשובתם של ישראל, ואמרו יגדל נא, על דרך אומרים זכרונם לברכה (סנהדרין צט) במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, והטעם שיותר מתקדש שמו כשמטיבים הרשעים את דרכיהם, והוא אמרו יגדל נא, פירוש יהיה יותר גדולת ה' עתה כשיחזרו בתשובה אחר המרד:

גם רמו בתיבת נא, על דרך אומרים (אבות פרק ד' משנה י"ז) יפה שעה אחת בתשובה וכו':

החוטא ושב בתשובה הוא בבחינת קודש קדשים (ולא רק קודש)

כלי יקר ויקרא ו ט

מצות תאכל במקום קדוש בחצר אוהל מועד יאכלוהו. פירש רש"י במקום קדוש ואיזהו בחצר אוהל מועד, ומכל מקום במקום קדוש מיותר. גם תאכל יאכלוהו אחד מהם מיותר, ומשמעות הלשון הוא שיש כאן בחינת האוכל והנאכל. בחינת האוכל, היינו שהכהן האוכל אותה צריך שידע שאכילתו משלחן גבוה היא ומן הדין שתהיה המנחה כליל לגבוה זולת שהקדוש ברוך הוא נתן לו חלקו מאישיו, ואם כן צריך הכהן לאכול חלקו במקום שנאכל חלק גבוה דהיינו בחצר אוהל מועד כי שם מקום המזבח, ואף על פי שבאמת המקום ההוא קדוש מכל מקום אין קפידא על האוכל מצד קדושת המקום כי אם מצד שצריך להסמיך אכילתו אל אכילת המזבח להורות שכמו שאכילת המזבח מכפר כך אכילת הכהנים, הבעלים מתכפרין בהם:

אמנם בחינת הנאכלת היא המצה, מצד היותו נקיה מן השאור יש במצה צד קדושה על כן נאמר מצות תאכל במקום קדוש. כי מצד בחינת המצה יש קפידא שיהיה המקום קדוש. ואחר כך נתן טעם על

לבדו כיתאמץ ויתחזק בכל מאמצי כחו ועולם ידו להכריח טבעו, אל הטוב והישר, באופן שגם כל עונותיו הראשונים בעצמם יחשבו עתה לו לצדקה יען כי לפי גודל רשעו הקדום עולם הרגלו עד עתה אך להרע, כן יגדל גם עתה טרחו ועמלו לעמוד נגד טבעו ולהפוך לבו אל אהבת הצדק והמשירים תחת כי היה מלפנים נוטה רק אל התאוה והתמדה אשר על כן חדל להשכיל ולהטיב, וממנו אמרו חכמינו זכרונם לברכה בצדק "גדולה תשובה שאפילו זדונות נעשו לו כזכויות"

בדרך משל

דגל מחנה אפרים הפטרת נצבים

שוש אישי בה' תגיל נפשי באלהי וגו' (ישעיה ס"א, י'). לבאר זה נראה על פי דאיתא בגמרא (יומא פ"ז)

כשעושה תשובה מאהבה זדונות נעשו לו כזכויות, והמשל בזה הוא כמו זרעים שנזרעו בקרקע כשנרקבין אזי מוציא צמחין וכן הענין כאן בעושה תשובה מאהבה, וזהו שוש אישי בה' פירוש שעושה תשובה מאהבה וזהו אישי תגיל נפשי באלהי שנעשה אלהי שלי שהיא על ידי אהבה, וזהו כוונת הפסוק (הושע י"ד, ב') שובה ישראל עד ה' אלקיך פירוש שיעשה אלהי שלך וזהו על ידי אהבה, וזהו הגמרא (יומא פ"ז) גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד פירוש שהבעל תשובה בעצמו מגיע עד בחינת כסא הכבוד ונעשה מרכבה לקודשא בריך הוא ונעשה אלהי וזהו במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, וזהו פירוש הפסוק (דברים י"ח, י"ג) תמים תהיה עם ה' אלקיך היינו תמים תהיה כשתהיה עם ה' אלקיך שהיא התשובה מאהבה כנוצר לעיל, וזהו תגיל נפשי באלקי ואמר כי הלבשיני בגדי ישע פירוש דברים שבגדת בהם נעשה מהם ישע שנעשו לו כזכויות. ומעיל, דברים שמעלת בהן צדקה יעטני מהם נעשה צדקה כנוצר לעיל, ואם תאמר האיך אפשר זה שמעבירות נעשה זכויות על זה אמר כגנה זרועיה תצמיח שהיא על ידי הזריעה שנוקב בקרקע היא מוציאה פירות כן הדבר הזה שעל ידי החטאים נעשין כזכויות כנוצר לעיל והבן בזה מאד:

יש להקדוש ברוך הוא תענוג גדול מהבעל תשובה קדושת לוי פרשת שמיני

ונבא לבאר מקודם מאמר חכמינו זכרונם לברכה במסכת אבות (ב, א) ר' אומר איזה דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם כו', כי הנה ידוע גודל מעלות ישראל, כי יעקב בחר לו יה, ורצה בנו להיות לו לעם סגולה מכל העמים לעבוד אותו יום ולילה בלב תמים. והנה ידוע גודל מעלות הצדיקים העובדים אותו בלב שלם שהם מושלים כביכול" בהקדוש ברוך הוא כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (מועד קטן טז עמוד ב') צדיק מושל ביראת אלהים, מי מושל בי צדיק, והם למעלה ממדרגות המלאכים. ולפי זה נאמר בכוונת הכתוב (ישעיה ס"א, י) שוש אישי בה', כי שלמה המלך עליו השלום אמר (משלי י, א) בן חכם ישמח אב, ואנו נקראים בניו למקום. ונמצא כשהצדיק עובד את ה' אזי כביכול" השם יתברך מקבל תענוג מאדם הזה. והנה דרך משל, לאב שיש לו בן והבן ההוא לא יחסר לו כלל שהון ועושר בביתו והאב יש לו מזה תענוג שהולך לבנו כאשר לבו חפץ.

יכולים לעמד (ברכות לד, ב). כלומר, מעלתם גדולה ממעלתם של אלו שלא חטאו מעולם, מפני שהן כובשין את יצרם יותר מהם. וכל הנביאים כלם צוו על התשובה (ברכות שם), ואין ישראל נגאלין אלא בתשובה (סנהדרין צ"ג, ב). וכבר הבטיחה התורה, שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן, ומיד הם נגאלין, שנאמר, "והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה, הברכה והקללה אשר נתתי לפניך, והשבת אל לבבך וגו'. ושבת עד ה' אלהיך וגו'. ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך וגו'" (דברים ל, א - א). גדולה תשובה, שמקרכת את האדם לשכינה, שנאמר (הושע יד, ב), "שובה ישראל עד ה' אלהיך" (יומא פ"ז, א), ונאמר, "ולא שבתם עדי נאם ה'" (עמוס ד, ו). ונאמר, "אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב" (ירמיה ד, א); כלומר, אם תחזור בתשובה - בי תדבק:

התשובה מקרכת את הרחוקים. אמש היה זה שנוא לפני המקום ברוך הוא, משקץ ומרחק ומתעב, והיום הוא אהוב ונחמד וקרוב וידיד. וכן אתה מוצא, בלשון שהקדוש - ברוך - הוא מרחיק את החוטאים בו מקרב את השבים, בין יחיד בין רבים, שנאמר, "והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי" (הושע ב, א). על יכניה ברשעתו נאמר, "כתבו את האיש הזה עירי וגו'" (ירמיה כב, ל), "אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני, כי משם אתקנך וגו'" (שם שם, כד); וכיון ששב בגלותו, נאמר בזרבל בנו, "ביום ההוא נאם ה' צבאות, אקחך זרבל בן שאלתיאל עבדי נאם ה', ושמתוך כחותם" (חגי ב, כג):

כמה מעלה מעלת התשובה! אמש היה זה מבדל מהשם אלהי ישראל יתברך, שנאמר, "עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם" (ישעיה נט, ב); צועק ואינו נענה, שנאמר, "גם כי תרבו תפלה איני שמע" (שם א, טו); ועושה מצוות וטורפין אותן בפניו, שנאמר, "מי בקש זאת מידכם רמס חצרי" (שם שם, יב), "מי גם בכם ויסגר דלתים" (מלאכי א, ט), "עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר" (ירמיה ז, כא) - והיום הוא מדבק בשכינה, שנאמר, "ואתם הדבקים בה' אלהיכם" (דברים ד, ד); צועק ונענה מיד, שנאמר, "והיה טרם יקראו ואני אענה" (ישעיה ס"ה, כד); ועושה מצוות ומקבלים אותן בנחת ובשמחה, שנאמר, "כי כבר רצה האלהים את מעשיך" (קהלת ט, ז); ולא עוד, אלא שמתאוה להם, שנאמר, "וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמניות" (מלאכי ג, ד):

כפי גודל רשעו בעבר כן יגדל טרחו ועמלו

עקידת יצחק שער ק הערה א

גם כן לו לצדקה כמאמרו חכמינו זכרונם לברכה "מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה". (ר"ל גם ההשתדלות לעשות הטוב אף אם לא תעצור כח לצאת אל הפועל) תחשב לבעליה למעשה טוב, והנה בעבור כל הסבות האלה צדקו חכמינו זכרונם לברכה במאמר שהחל בו הרב זכרונם לברכה באמרם "במקום שבעלי תשובה עומדים אפילו צדיקים גמורים אין עומדים שם":

אפם כל זה רק במי ששב מאהבה, ר"ל בעבור הכרתו את האמת ואהבתו את הטוב והמישרים אשר התעוררו בקרבו אחרי אשר היה מלפנים שקוע ביון מצולת הסכלות והבערות, ובמעמקי הרשעה, כי הוא

והנה להבן ההוא שנתן לו השם יתברך כל טוב אין לו תענוג מזה שנתן לו השם יתברך רב טוב וברכה, רק התענוג הבן ההוא הוא מה שהאב יש לו תענוג מאתו זהו שמחתו ותענוגו. כך הצדיק העובד את ה' ומוכן לרב טוב הצפון לו לעתיד לבוא אך החדוה והשעשועים שלו שהשם יתברך יש לו תענוג מעבודתו. וזהו שוש, כלומר שאני שוש בשמחה רבה מחמת אשיש בה', שאני מביא שמחה בה' בשביל זה אני שמח שמחה רבה שזכיתי לכך להביא חדוה להשם יתברך קרוץ מחומר כמוני ישמח את הבורא ברוך הוא אשר ידו בכל משלה. והנה הטעם מה שהשם יתברך מקבל תענוג מעבודת האדם יותר מאלף אלפים כתות מלאכים שעובדים אותו, כי ידוע שיצר לב האדם רע מנעוריו ומיד לפתח חטאת רובץ, ואף על פי כן כשאדם פונה עצמו מכל עסקיו ומתחיל לעבוד את הבורא בשמחה ובלב שלם לעשות נחת ליוצרו ומתגבר על יצרו שלא לילך אחר תאוות לבו אזי השם יתברך יש לו תענוג גדול במה שהוא מכניע את היצר הרע לעבוד את השם יתברך בלב שלם:

זזה כווננו חכמינו זכרונם לברכה (סנהדרין טז) במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד, כי הקדוש ברוך הוא מקבל תענוג מבעל תשובה יותר מהצדיק גמור, שהצדיק גמור אין לו יצר הרע כבר ובקל הוא עובד אותו אבל הבעל תשובה שעד עתה היה יצרו מתגבר עליו ועכשיו שיבר אותו ומכניע אותו עד לעפר ואז להשם יתברך תענוג גדול ממנו. וזה כווננו חכמינו זכרונם לברכה (אבות ב, א) איזה דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהוא תפארת לעושיה, דהיינו שכל עסקיו יחשוב שיעשה תענוג להשם יתברך שיתפאר השם יתברך עמו וזהו שיהיה תפארת לעושיה, דהיינו להשם יתברך שהוא ברא אותו. ומפרש ותפארת לו, כלומר למה הוא תפארת להשם יתברך ממנו ולא מכל המלאכים והשרפים. ואמר מן האדם, כלומר עבור שהוא אדם לבוש בגשמיות ואף על פי כן הוא מתגבר את עצמו לעבוד אותו בלב שלם ומזה בעצמו השם יתברך מתפאר עצמו עם בריותיו יותר מכל המלאכים והשרפים שעובדים אותו:

הקדוש ברוך הוא מעטר את הבעל תשובה בכתרים

אוהב ישראל לקוטים חדשים פרשת יתרו **ויאמר** ה' אל משה רד העד בעם וגו' ויאמר משה גו' אתה העדותה בנו גו' ויאמר ה' אל משה לך רד ועלית אתה ואהרן גו'. לכאורה אינו מובן התשובה שהשיב ה' למשה במה שאמר לא יוכל העם לעלות. ורש"י זכרוננו לברכה פירוש ממה שאמר הקדוש ברוך הוא עוד לך רד, כי היה צריך התראה בשעת מעשה אבל לא נודע לנו מזה תשובה למשה על דבריו. ונקדים מה דאיתא במדרש וזה לשונו. כשעלה משה למרום ראה שהקדוש ברוך הוא יושב וקושר כתרים לאותיות אמר משה מי מעכב על ידך. אמר לו הקדוש ברוך הוא חזור לאחורך. והראה לו את עקיבא בן יוסף שהיה דורש על כל קוץ וקוץ תילי תילי הלכות. עד כאן לשון המדרש. והנה ידוע אשר הכתרי האותיות הם התגין על האותיות שעטנ"ז ג"ץ. והם נקראים כתר בעלי תשובה וכמחכמינו זכרונם לברכה (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד שם וכל זה הוא טובה גדולה מאתו יתברך שמו שגומל חסד עם הבעלי תשובה למשוך להם חיות

מעולם העליון אשר אין שם אחיזת החיצונים כלל. כי עד הנה היה נמשך חיותם ממקור הטומאה רחמנא ליצלן וכמבואר ברמב"ם זכרוננו לברכה, שהקשה מניין נמשך חיות לאדם שעבר עבירה שיש בו כרת רחמנא ליצלן עיין שם. אבל כשעלה בלבו לעשות תשובה באמת ובמסירת נפש מיד נפרד החיות שלו מן הקליפות ובשביל זה הכין השם יתברך עולמות עליונים המה התגין הנזכר לעיל למשוך להם חיותם משם. והנה משה רבינו הוא היה במדריגה גבוה מאוד עד שהיתה השכינה מדברת מתוך גרונו. וכאשר עלה למרום וראה את הכתרים מן בעלי תשובות אמר מי מעכב על ידך. היינו היאך יעלה על דעת לב אחד מיישראל לעשות נגד רצונך חלילה, וחשב בלבו כיון שיקבלו ישראל את התורה אזי יהי גם המה במדריגה הזאת. והשיב לו הקדוש ברוך הוא חזור לאחורך. היינו שאמר לו הבט וראה במדריגה התחתונה. ואז תראה בני אדם המשוקעים בין הקליפות רחמנא ליצלן מפני הסתת היצר. וכאשר יתחרטו על עונותיהם וישובו אלי במסירת נפש בשבילם אני קושר הכתרים הנזכר לעיל. ולזה הראה לו את עקיבא בן יוסף שהיה ממשפחת גרים. וגם הוא בעצמו לא היה תלמיד חכם מנעוריו כמו שאמר רבי עקיבא בעצמו כשהייתי עם הארץ (פסחים מט). ואחר כך זכה להוסיף חידושים רבים בתורה הקדושה ונזדכך גופו עד שיצאה נשמתו באחד. בשביל אנשים כיוצא בו הכינותי הכתרים איש איש לפי מדריגתו להמשיך לו חיותו, וזהו שאמר משה להקדוש ברוך הוא כי אתה העדותה בנו כו' ומי יעבור חלילה נגד רצונך. על זה השיב לו הקדוש ברוך הוא לך רד כלומר הסתכל במדריגה התחתונה כנזכר לעיל. ואז תבין שבהכרח להתרות פעם שנית וכפירוש רש"י זכרוננו לברכה. רק ועלית אתה ואהרן:

שטר ערבות שהקדוש ברוך הוא יעלה את בעל התשובה למעלה ממעלת הצדיקים

הקנה דיבור המתחיל ענין יראת המקום **וגם** לא יאמר האדם מה אעשה עתה עם התשובה כי עברתי עבירות גדולות והריני לפני ה' כשרץ טמא וכמצורע מוחלט ולא יקבלני הקדוש ברוך הוא, זה אני לוקח עלי בערבות שוודאי הקדוש ברוך הוא יקבל תשובתו וימחול כל עונותיו ויעלהו למעלה ממעלת הצדיקים, הוא שאמרו רבותינו זכרונם לברכה במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולין לעמוד שם ועל כן צעק הנביא כי לא אחפוץ במות הרשע כי אם בשובו, ואל יאמר אדם הריני זקן ועברו ימי בעבירה ועתה אם אחזור יאמר העולם אוי לו לאותו זקן שלא הניח עבודה זרה שלא עבדה ועתה שנזקן ונחלש הוא שב בתשובה ואינו מתבייש לא מהשם יתברך ולא מהאדם אל יקשיב לדבריהם, רק ישוב בתשובה לפני השם יתברך ויקבל תשובתו ויכפר על כל מה שעשה, יהודה התודה ונתכפר ואנשי נינוה שבו מדרכם הרעה וישבו בתענית והתודו עונם ונתכפר ונמחל להם כי עברו ז' מצות שנצטוו בני נח.

מקום ושער מיוחד יש לבעלי תשובה. אפילו במצב שמלאכי השרת מאסו בהם - הופכים לראש

יערות דבש חלק ראשון דרוש טו **והנה** כשבא ישעיה אצלו מחמת חוליו, כי חזקיהו הלך לשיטתו דהוא מלך, ואם כן אין לו פחד מעידן ריתחא, אז הוכיח לו ישעיה בשם ה' כי יענש

אבל תשובתו לא הבין ולא ידע, ולכך פירש מאשה לבל יהיה פריה ורביה. אבל ישעיה אמר לו, בהדי כבשי דרחמנא למה לך, כי זהו שמנשה ישוב בתשובה הוא מן הנעלמות ונסתרות, לבל תוכל להשיגו ברוח הקדש, אבל באמת עשה תשובה שלימה [סנהדרין ק"ג], עד שאמרו כי הוא בגן עדן ראש לכל בעלי תשובה, כמבואר בכל בו בחדרי גן עדן עיני שם. ולכך מה דפקדת הוה לך למעבד, פן יחזור בתשובה כאשר באמת היה, ולכך נסב באמת אשה ודו"ק:

הביטו נא וראו, כמה עמקו מחשבות הבורא, וכמה יש לאדם להנצל מעבירה, ולהודות לה' שהרבה רחמיו לקבלו בתשובה, עד שאפילו מלאכי השרת לא ידעו ממקום קבלתו, וה' ברוב רחמיו פותח לו פתח מיוחד, והוא אחד מניסים שעשה הקדוש ברוך הוא עם בריותיו, וכמאמר דוד [תהלים קי"ח-כ"ב] אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה, מוסב על בעלי תשובה, שכולם מאסו אותו אפילו מלאכי השרת, והיה לראש, שנשגבה מעלתו יותר מצדיקים. וקאמר [שם] פסוק כ"ג] מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו, דהיא אחת מפלאות ה' שמפליא לעשות עם בני אדם:

פרק י"ג

במקום שבעלי תשובה עומדים - המשך

זהר הקדוש פרשת משפטים קו א

מאי יצא בגפו, הא אתמר, אבל תו רזא אית ביה, יצא בגפו, כמה דאת אמר (משלי ט ג) על גפי מרומי קרת, מה להתם עלוייא וסליקו, אוף הכא עלוייא וסליקו, אתר דמריהון דתיובתא סלקין, אפילו צדיקים גמורים לא יכלין למיקם תמן, ובגין כך כיון דתב בתיובתא, קודשא בריך הוא מקבל ליה ודאי מיד.

תרגום: מהו יצא בגפו. הרי נאמר, אבל עוד סוד יש בו, יצא בגפו, כמו שאתה אומר על גפי מרמי קרת, מה שם עילוי ועליה, גם כאן עילוי ועליה. מקום שבעלי תשובה עולים אפילו צדיקים גמורים לא יכולים לעמוד שם. ומשום כך כיון ששב בתשובה, הקדוש ברוך מקבל אותו ודאי מיד.

היותו מבטל מפריה ורביה, ואמר חזקיהו כי חזי ברוח הקדש דיהיו לו בנין רשעים. אבל תדע כי ודאי לנביאים וכן מלאכי מעלה נגלה היותו איש צדיק ורשע, כמו שכתבו התוספות [נדה טז עמוד ב' דיבור המתחיל הכל] אף דצדיק ורשע לא קאמר אבל בנבואה קאמר, אבל שישב בתשובה אי אפשר להשיג, כי זהו נגד שורת הדין, רק הקדוש ברוך הוא לרוב רחמנותו וחמלתו חותר חתירה מתחת כסא כבודו לבעלי תשובה, וזהו בדרך נסתר ושביל ונתיב מוצנע, לאו כל עין רואה, לבל יקטרגו מלאכי השרת, ולכך חותר חתירה מתחת כסא כבוד בסתר ונעלם, לבל ירגישו בו מלאכי השרת. וזהו שערים שהיו במקדש, כל שערים היו משמשים כניסה ויציאה [תמיד ל עמוד ב'], והם שערים מכוונים למעלה מקום ביאת צדיקים ומלאכי השרת, וכמו שנאמר זה השער לה' צדיקים יבואו בו, אבל שער שבדרום היה סגור, ה' אלהי ישראל בא בו, והיינו ששער זה מיוחד לבעלי תשובה, אשר הקדוש ברוך הוא חותר חתירה להכניסם בו, ולכך זה השער יהיה סגור, ה' אלהי ישראל בא בו, כי הוא המכניס והמביא בעלי תשובה דרך זה השער, מה שלא יודע לשום בריה, וזהו הפותח שער לדופקי בתשובה, כי יש להם שער מיוחד לכך, ולכך במקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד [ברכות ל"ד עמוד ב'], כי שביל ההוא לבעלי תשובה, נעלם מעין כל בריה, ואין צדיקים מגיעים לשם, ולכך אין להשיג זה בנבואה אם ישוב הרשע בתשובתו מרשעתו או לא, כי זהו שביל מיוחד, לא תגיע שם השגת שום נביא:

ולכך נאמר במדרש בישמעאל [בראשית רבה נ"ג-יד] וישמע אלהים את קול הנער, קטרגו מלאכי השרת, ואמר הקדוש ברוך הוא אני רואה מה שאתם אינכם רואים, והיינו כי כבר אמרו כי ישמעאל חזר בתשובה בימי אברהם אביו, וזה לא ידעו מלאכי השרת, וידעו מרשעתו, אבל לא השיגו מתשובתו, כי זו היא החתירה תחת כסא הכבוד, ולכך אמרו שימות בצמא, אבל הקדוש ברוך הוא ראה כי ישמעאל יחזור בתשובה, ולכך החיה הקדוש ברוך הוא אותו, וכן הדבר במלך חזקיהו, כי ראה ברוח הקדש שיהיה מנשה רשע,

סגולת הרשב"י

פדיון נפש האמיתי, הגדול ביותר בעולם שיציל נפשך (ללא כסף). אמור במשך שבעה ימים ברציפות את דף האידרא, (רצוי לאחר התפילה תן וחלק לעוד 3 אנשים את דף האידרא, וכן הלאה).

כך תוצר שרשרת מגן, של הרשב"י לכל עם ישראל שאין שום כח ומקטרג בעולם שיכול לפגום בה כולם מוגנים בתיבת נוח של הרשב"י: - הזוהר קדוש

מפעל הזוהר העולמי יוצא במנצע חסר תקדים, רכישת כל ספרי הזוהר דף היומי בפורמט ניס במחיר מסובסד,

טל: 0527-651911